

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

5. Explicatur quarta Clausula. Quæ gratis detur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

ac locorum Ordinario Confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessoribus, eadem Sacra Congregatione inconsulta, nullo pacto adimere posse, &c. Roma 20. Nov. 1615.

51. Vbi nota Primo illud, *minime licere* & hoc (nullo pacto posse) habere vim invalidandi revocationem contra hoc Decretum ab Episcopis intentam, & quidem de hac posteriore clausula minor est difficultas; invaliditatem enim satis ostendunt emphatica illa verba (nullo pacto posse) At de illa prior *minime licere*, dico invaliditatem quidem non ostendere immediate, sed faciliat, ut ita loquar, id est per necessariam consequentiam; si enim revocatio est illicita, iniqua contra ius quaesitum, ergo invalida erit, ut modo cum De Lugo num. 17. diximus, & ita de hoc particulari puncto docent Conin. Suar. Bossius, Homob. Faber, alique ap. Aver. q. 16. de poenit. sec. 6. A/c. Tambur. de iur. Ab. 1. 2. d. 6. q. 12. num. 7. & innumeri alii, quicquid sentiat in oppositum Iambert. apud Dianam, dicens, & illud non licere, & illud, nullo modo posse, non probare invaliditatem revocationis, quia Approbatio tota non pendet in fieri, & conservari, sicuti Iurisdicatio à libera voluntate Episcopi. Nam non est audiendus, quia non attendit ad ius quaesitum, & non consideravit Iurisdictionem, cum sit potestas iuris dicendi, quae tota est in Delegante, etiam si illicitè tollatur à Delegato, verè tollitur, atque adeo valide; etiam si ablatio sit contra ius quaesitum, & illicita, ut si ego à te tollam equum, quem tibi donavi, iniquè ago, sed non propterea tu sine equo poteris equitare: quod certe invenire non est in Approbatione, quae, utpote, sive sententia, sive testificatio semel absoluta data, semper remanet in approbato, nisi nova sententia, seu nova iusta Reprobatio accedat. Quare, quia, quando est iniqua Reprobatio, vim nullam habet, remanebit Approbatio in approbato.

53. Sermo autem semper est de Approbatione absolute data; nam si est ad tempus, nulla iniuria tibi fit, si finito tempore, ea ex se cesset. Quod si ex nulla causa revocetur ante tempus, tunc profecto invalide, propter eandem rationem iuris quaesiti pro illo tempore concessio, revocatur.

54. Quid si sit data ad beneplacitum? Respondeo. Barbosa, de iure Eccl. l. 1. c. 43. num. 208. & De Lugo de poen. d. 2. 1. sec. 13. num. 63. assentior, non fore tunc revocationem, sine ulla causa factam, invalidam, sed validam; & cum iusta causa licitam, quia si Approbatio data fuit cum totali dependentia à beneplacito, seu libera voluntate Episcopi, non fit contra meum ullum ius, si libere à me illa remouetur, propter identitatem rationis idem est, sive loquamur de Sacerdotibus Sæcularibus, sive Regularibus, ut idem De Lugo notat.

55. Leander, de poen. d. 1. 1. q. 80. citans Peyrin. Trul. Fag. aliosque ap. Dian. p. 1. 1. tr. 4. ref. 15. aliique docent fore invalidam, si sine iusta causa Approbatio ad beneplacitum data revocetur, sed illis propter nostram rationem assentiri nolo.

56. Nota Secundo illud ex causa ad Confessiones pertinente à Sacr. Congregatione, quam refert Ascan. Tamb. l. c. q. 12. n. 9. declarari, etiam esse eam, quæ habetur ex mala, & scandalosa vita Religiosi.

57. Nota Tercio illud, quod modo dictum est n. 48. hic non habere locum, quia Iurisdictionem Religiosi suam habent à Pontifice, mediantibus suis Regularibus Prælati, ut supra dictum est.

58. Hactenus de Declaratione Cardinalium, sequitur Constitutio, Apud Ant. Escob. 1. 1. sect. 2. probl. 29. Pii V. quæ pro Religiosis est huiusmodi.

Qui semel ab Episcopo in Civitate, & Diocesis suis, prævio examine, approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non possunt examinari; ab Episcopo autem successore, pro maiori conscientia quiete, examinari de novo poterunt.

59. Nota Primo, hic locutionem esse de Approbatis absolute, vel etiam de Approbatis, quo ad tempus deter-

minatum, v. g. quoad annum, sed pro illo anni tempore non ergo ad liberum, & multo minus ob maiorem tiam.

61. Nota Tercio, ab Episcopo successore. Non ergo terunt Religiosi iam approbati ad examen vocari à pontulo Sede vacante, id quod aliqui recte iuxta notant, ut Perin. ap. De Lugo de poen. d. 2. 1. 2. 61.

62. Denique Constitutio Urbani VIII. edita, quam refert Barb. l. 1. de iure v. n. c. 43. d. num. 2. 107. Tambur. de iure Abbat. per excensum, 2. d. 6. num. 12. q. 16. assert. Gregorii X V. declarationes; multa sunt confirmationem, declarationemque prædictæ Constitutionis Pii V. Primo, Regulares posse ab Episcopo successore examinari, & si minus idonei reperti fuerint, reprobari. Secundo, approbatos ad certum tempus non posse postea confessiones audire, sine nova Approbatione, prævio etiam novo, si libuerit, examine. Tercio, quos ipsemet Episcopus simpliciter, & absolute sine temporis prædefinitione ad Confessiones exco- das approbavit, ab eodem non posse reprobari nova causa. Quarto, Episcopum non teneri ipsos Regularibus aperire, subit necne causa reprobandi. Sedi Apostolicæ duxerat, ubi cum, sibi jubet. Hæc sunt clara. Ex quibus videtur cessare sententia castilli apud Dianam par. 1. 1. tr. 1. 8. ref. 11. dicitur Regularem approbatum, ne à successore quidem examinari posse, nisi causa cognita.

QVARTA CLAVSULA

§. V. Quæ gratis detur.

1. IN quibusdam Diocesisbus solet pro ejusdem Approbationibus expediendis aliqua pecunia colligi. Cum ergo id videatur contra hanc Tridentinam clausulam, inquit Primo, an hoc sit licitum. Secundo, si Approbationes sint valide.

Respondeo. Quod sint valide, non ambigo, quia Tridentino non apponitur hæc clausula, ut in iustis acta, quæ contra ipsam fiant. Quamvis ergo in Indulgentiarum concessionibus, ubi expresse ponitur, se nolle Indulgentiam concedere, si aliquid pro illius publicatione, vel presentatione detur, sit dubium, tunc valeat concessio, (de qua tamen re benequæ loquitur Quintan. in Append. tr. 2. ad l. 1. d. 1. q. 1. dub. 5. non verò sic Diana p. 5. tr. 1. 23. ref. 70. d. 1. d. 1. q. 1. Ver. Vnde.) nihilominus in casu nostro, quia non adest ejusmodi clausula irritans Approbationem, rectè concludimus irritam eam certo non fore data pecunia pro illa expedienda, abstrahendo à hanc, &c.

2. Quod verò pro Approbatione, de qua noster disputatio, illicitè detur, & à M. Notario, illicitè acceptetur aliqua, quamvis modica pecunia, fore pro ratione laboris, sive sigilli, sive scripturæ, sive alio modo satis decernit Tridentinum, ibi (& approbationem gratis detur, obineat) addita de Iurisdictione Sacre Congregationis, cujus hæc sunt verba allata à Diana p. 1. 1. tr. 13. ref. 70. ex Barbosa.

3. Cancellario, id est Notario Episcopi nullo pacto etiam in vim taxæ antiquæ, pro Approbatione ad Confessiones audiendas, quam hoc Decretum gratis dari mandavit, quidquam exigere. Lege prædictum locum. Dian. ubi multa habes pertinentia ad ejusmodi stipendia, quæ solent dari pro Dispensationibus, pro licentis prædicandi, vel celebrandi pro Dimissionibus, pro Indulgentiis, &c.